

лірыка

Васіль Стус

* * *

Горить сосна — од низу догори.
Горить сосна — червоно-чорна грива
над лісом висить. Ой і нещаслива
ти, чорнобрива Галю, чорнобри...
Прив'язана за коси до сосни,
вся біла, наче біль, за біль біліша.
Лише хлюпоче моторошна тиша —
о світе, світе, царство сатани!
Пустіть мене, о любчики, пустіть —
голосить Галя, криком промовляє
і жар-вогонь до біліх ніг сягає,
а Пан-Господь — і дивиться, й мовчить.
Горить сосна — од низу догори
і злива, злива йде — вогненна-чорна
от-от її, от-от її огорне,
ой чорнобрива Галю, чорнобри...
Прости ж мені, що ти, така свята,
на тім огні, як свічечка, горіла.
О, як та біла білота болила,
о, як болила біла білота!
Горить сосна — от низу догори
сосна палає — од гори до низу.
Йде Пан-Господь. Цілуй Господню ризу,
ой чорнобрива Галю, чорнобри...